

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 207/2017
09.02.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници по тужби тужилаца малолетних АА, ББ и ВВ из ..., чији је законски заступник мајка ГГ из ..., против туженог ДД из ..., ради измене одлуке о висини доприноса за дечије издржавање, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 484/16 од 17.08.2016. године, у седници већа одржаној 09. фебруара 2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 484/16 од 17.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П2 156/2016 од 20.06.2016. године, делимично је усвојен тужбени захтев и измењена одлука о висини доприноса туженог за издржавање малолетних тужилаца, садржана у пресуди Основног суда у Зрењанину П2 418/2010 од 10.09.2010. године, која је постала правноснажна дана 28.10.2010. године, тако што је обавезан тужени да на име доприноса за издржавање малолетног АА плаћа месечно 10.000,00 динара, за издржавање малолетне ББ месечно износ од 9.000,00 динара и за малолетног ВВ износ од 8.000,00 динара, укупно 27.000,00 динара месечно почев од 08.03.2016. године па убудуће док за то постоје законски услови, а доспеле неисплаћене рате да плати одједном и у року од 15 дана са законском затезном каматом од доспелости сваке рате до исплате. У преосталом делу, изнад досуђеног износа за малолетну ББ до траженог износа од 10.000,00 динара и преко досуђеног износа за малолетног ВВ до тражених 10.000,00 динара, тужбени захтев је одбијен. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 484/16 од 17.08.2016. године, жалба туженог је одбијена и потврђена наведена пресуда Основног суда у Зрењанину у побијаном усвајајућем делу и у делу одлуке о трошковима поступка. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, побијајући је из свих законских разлога.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка из наведене законске одредбе.

Према утврђеном чињеничном стању, малолетни тужиоци су заједничка деца туженог и законске заступнице тужилаца, која су пресудом Основног суда у Зрењанину П2 418/2010 од 10.09.2010. године поверена мајци ГГ на самостално вршење родитељског права, док је њихов отац – тужени, обавезан да доприноси дечијем издржавању и то месечно за малолетног АА са 7.000,00 динара, а малолетну ББ са 6.000,00 динара и за малолетног ВВ са 5.000,00 динара.

У време доношења наведене пресуде малолетни тужиоци су са мајком живели у стану у коме и сада живе, а који је власништво законске заступнице. Она отплаћује кредит за тај стан, а трошкови комуналија и трошкови смештаја малолетне деце у вртић у то време су износили између 15.000,00 и 17.000,00 динара, док је за исхрану, хигијену, одећу и обућу и лекове за децу мајка издвајала око 25.000,00 динара месечно. Она је у то време имала зараду од 39.000,00 динара. У то време тужени је живео сам у изнајмљеном стану за који је месечно закупнину плаћао 120 евра, а у власништву је имао путнички аутомобил марке "...", произведен ... године. Био је власник ... која се бави продајом ... и у којој је запосленог радника плаћао 16.000,00 динара и плаћао је доприносе за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање. Тада је имао уштећевину 2.200 или 2.300 евра, као и потраживање према трећем лицу од 3.500 евра.

Малолетни АА је сада ученик ... разреда основне школе, а у међувремену је оболео од ... Малолетни ВВ је боловао од астме и у време доношења раније одлуке, а сада је ученик ... разреда основне школе. Малолетна ББ је сада ученик ... разреда основне школе. За издржавање малолетног АА је потребно издвојити око 20.000,00 динара, за малолетну ББ око 18.000,00 динара и за малолетног ВВ 16.000,00 динара. Законска заступница малолетних тужилаца сада има 40 година, а у априлу 2016. године нето зарада јој је износила 46.410,08 динара, а месечна рата за стамбени кредит износи 216,58 CHF, а кредитно је задужена до 01.08.2036. године. Утврђени су и месечни издаци законске заступнице за грејање, комуналије, електричну енергију и др. Тужени има сада ... година, здрав је и способан за привређивање. По занимању је ..., тренутно без сталног запослења. У марту 2016. године остварио је нето зараду од 23.661,92 динара, у априлу 2016. године 22.965,15 динара, а у мају 2016. године износ од 23.661,92 динара. Повременим радним ангажовањем оствари зараду између 200 и 300 евра месечно. Приватна фирма туженог коју је имао у време доношења раније одлуке, сада је у власништву његове ванбрачне супруге са којом има заједничко дете старо ... месеци. Тужени живи у изнајмљеном стану за који плаћа месечно закуп 80 евра, а

комуналије су лети између 2.500,00 и 3.000,00 динара, а зими због трошкова грејања износе од 10.000,00 до 11.000,00 динара. Ванбрачна супруга туженог са дететом живи код својих родитеља, а иста је здрава и способна за привређивање.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом одредбе члана 27. ст. 1. и 2. Конвенције о правима детета, те одредби члана 160. став 1, члана 162. ст. 3. и 4. и члана 164. Породичног закона обавезали туженог да на име доприноса за издржавање малолетних тужилаца плаћа досуђене износе.

При одлучивању нижестепени судови су у складу са наведеним законским одредбама, ценили узраст малолетних тужилаца и њихове потребе, као и материјалне могућности законске заступнице малолетних тужилаца и материјалне могућности туженог као обвезника издржавања правилно закључивши, а имајући у виду висину минималне суме издржавања, да тужени може да на име свог доприноса за издржавање малолетних тужилаца плаћа укупан износ од 27.000,00 динара месечно.

За своју одлуку нижестепени судови су дали јасне и ваљане разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

У ревизији се понављају жалбени наводи којима се оспорава висина досуђеног износа на име доприноса за издржавање малолетних тужилаца, које је другостепени суд правилно оценио као неосноване, дајући за то ваљане разлоге.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 414. став 2. ЗПП, будући да се у ревизији понављају жалбени разлози које је другостепени суд правилно оценио, а образлагањем ревизијске одлуке не би се постигло ни ново тумачење права, нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа
судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић